

A dačo na záver

Tak to je koniec, dúfam, že ste sa miestami aj zasmiali aj zamysleli. Najlepšie oboje. Tu vzadu nám ostalo veľa miesta na rôzne odkazy, tak to vybavím rovno priamo. LG, sorry ale tvoj článok sa nezmestil...nestrachuj sa, v budúcom čísle ho máš priam na titulke. Katka, díky za titulku, aj keď bola použitá oneskorene.

Maťa, vraj tu má byť niečo ospravedlnenie: vybav si to s Repom, on sa pod to podpísal. Ale aj tak oficiálne: sorry :). Repo, ty magor.

Tomáš, Nataša, budete nám chýbať, síce sme sa dlho nepoznali ale spomienky tu vždy ostanú. Šimon si práve pricvikol prst v šuplíku. Ovalila ma spíšť decentných nadávok. Ináč, všimli ste si že dole na vrátnici už ráno nezamykajú? Konečne spravodlivosť!

No...

Nasledovná plocha je exkluzívne pripravená pre vašu overwhelming kreativitu: kúpte si v bufete farbičky a kreslite si. Opovážte sa čarbať mimo ohraničenia!

(Ak vidíte kruh dvojmo, navštívte svojho očného lekára)

Obsah

Historický kalendár RL	3
WrocMUN	4
Cena Tomáša Peruňského	5
Čo sa to cez nás prehnalo	6
Historický kalendár JA	7
Interview s KK	8
Jeden svet nestačí	11
Výroke	12
Nie je hlas ako hlas	14
Test—si elite hacker?	15
Nie najpopulárnejší článok	16
Monológia	16
Exkrement sa deje	18
Vianočná anketa	18
Návod ku hre „Štátiky“	20
IB porekadlá	21
Čakanie na Migaša—absurdná dráma	22
Historický kalendár JR	23
Hajdpark	23

Adresa redakcie:

GJH Novohradská 3, 821 09, BA., učebna 314, zvyčajne sme na tých gaučoch.

Šéfredaktor: rF

Design a technická úprava: Šimon

Ktoviejak prispeli: Maťo B, Julka, Chatka, Diana, Jana M, Repo, Kubo, JC, LG,

Juro M, božský Tošo, Pepe?, Barbora, Romana. Ostatní morálne :)

Snaha bola.

J.R. sa nenarodil. Vyskytol sa zároveň so vznikom SVL (Svatyna) a jeho existencia nebola známa kým sa neobjavil v blízkosti pociťaca (Oltar). Je totiž známe, že v pevnom skupenstve sa vyskytuje len v blízkosti intrakového pociťaca (Oltar) alebo SVL (Svatyna), inak sa správa ako vlnenie, podobne ako fotony.

Mal len 16 rokov keď ho zatkla Vietnamska policia. Dôvod bol jednoznačný - na fotke v OP sa az prívelmi podobal na známeho vietnamskeho vodcu povstania homosexuálnych murarov a rozviedka si ho našla. Keďže dokázal svoju nevinu, skratili verdikt z doživotia na dva roky. Keby náhodou.

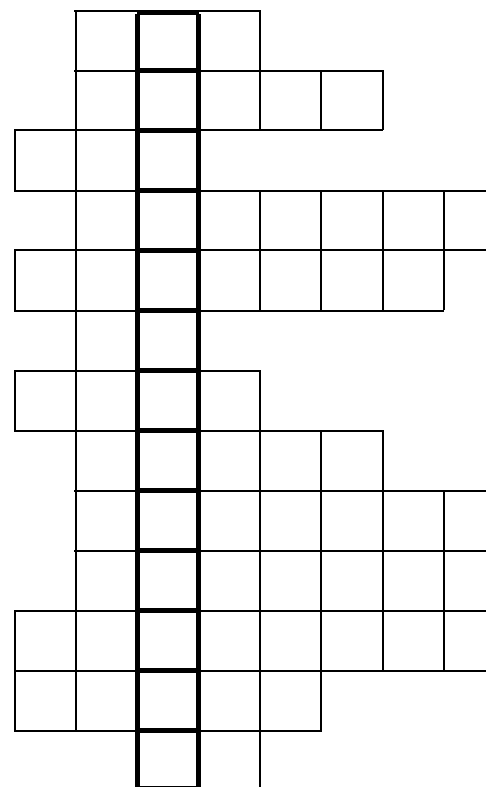
Trest si začal odpykovať v napravnom zariadení (známom pod kódovým menom GJH) až o 2 týždne neskôr, lebo pri transporte pokazil oceľovú klietku v ktorej ho prevádzali. Celkom 8 krát. Aby s tým prestal, konvoj zastal v horách kde J.R. spolu s budúciimi spoluväzňami týžden robil nútené práce a musel si dokonca doplácať na stravu. Keď od unavy odpadol, bili ho do nemoty. A potom ešte.

Po odpykaní trestu bol na hranici smrti, v GJH totiž nedostával potravu, v neludských podmienkach sa živil korenkami a lesnými plodmi ktoré plynuli z definície krivky ponuky a dopytu.

Potom ako vlna žil v lese až kým ho nezhltoť firewall.

autor: Ten, ktorého meno nesmie byť čo len vyslovené, lebo nás navždy hanebne opustil

HAJDPARK

Sídlo zelených mužičkov.

High ... rulez.

Cigarettes, alcohol, sex.

Cafeteria, ktorú vlastne ani nemáme.

“Naj” ujo z Peknej cesty.

Ako robí kozička?

Doplň dvojicu: MG, čaj; LG, ???

Ajbičke okná.

Do not feed.

Náhrada krabice pod mostom (hov.)

Kde chodia ajbíci na čajik a pokec?

Veľký M.

Nočná mora štvrtákov.

Čakanie na Migaša

Na hodine slovenčiny sme sa stretli so zaujímavou knihou od britského spisovateľa Samka Ruperta. Zaujímavá bola najmä preto, že jej názov má niečo dočinenia s Rolandom Migašom, našim spolužiakom a kamarátom. Preto sme vám vybrali krátke ukážky z tejto knihy:

Samko Rupert—Čakanie na Migaša (úryvky)

Postavy: Vlado- Šaňov kamarát, žlté oči;
Šaňo- Vladov kamarát, červené pásiky; nositeľ morálnych hodnôt

4.dejstvo

Vlado sa potkne o papek.

Vlado (nahnevane): „K***a!“

Všetci ostatní mlčia a Šaňo sa odsudzujúco pozerá.

Šaňo (flegmaticky): „Migaš nepríde.“

•••

7.dejstvo

Vlado sa prechádza s dcérkou, ktorá spadne do mláky. On na ňu nakričí. Zomrie.

Polygón: „3!!!“

Divák: „6.“

Šaňo neprítomne hľadá.

Šaňo (odmerane): „Migaš nepríde.“

•••

8.dejstvo

Doobeda repiar vstane od počítača a priváľi ho strom. Plače (alebo sa smeje??). Ešte žije.

Krv všade strieka, on sa zmieta v krčoch. Na scénu prichádza fakír a bodá ho ihlicami na štrikovanie. Následne repiar slastne vzdychá. Vlado k nemu pristúpi a kopne ho do hlavy.

Unavený repiar krúti hlavou. Babky vyskakujú z balkóna. Dvojmo.

Mesto mlčí.

Vlado: „Preč od tohto zúfalstva.“

Šaňo: „Ďaleko.“

Stoja.

Šaňo (smutne): „Migaš nepríde.“

•••

13. dejstvo

Vlado padá do publika, kde agresívne zabída do každého, koho vidí a najmä do žien. Pán v čiernej sukni s bledomodrými pásikmi vybehne z pod opony a volá o pomoc.

Odíde.

Vlado príde na javisko. Herbári sa zježia na javisku a volajú po konci sveta a po tom, aby už konečne vypli tú voš, ktorá sa plazí po meste. Vlado sa vráti z publika bez spodnej pery. Jozefa prejde električka a myslí na svoje dievča, ktoré zanedbáva a ona to stále toleruje.

Vlado nevraví nič.

Učiteľ: „Kto chýba?“

Starý ujo: „Migaš nepríde.“

Ako to ďalej dopadne? Čo sa stane Ferdinandovi? A čo na to Jožka? A Vlado? To si už musíte prečítať sami.

Z knižky vybrali ..lama.: a fd

Niečo na úvod

<sem pôjde
Robova fotka>
nepôjde, pozn.
red.

A sme tu zas. Napriek všemožným obštrukciám typu písomiek, CAS-ov alebo kadejakých Vianoc sa nám podarilo z útrov našich kreatívnych mozgov vydolovať ešte jedno číslo Dedlajnu, všemožne dúfam že posledné v roku 2005. Oproti minulému, o čosi bohatšie, o čosi chudobnejšie, skrátka—iné. Od októbra sme o dáky ten milimeter narástli, zato sme prišli o dvoch originálnych bláznov (a to myslím ako kompliment), ktorí nám budú všetkým chýbať. Úsmev nám na tvári ale ostáva, veď sa blížia darčeky, Ježiško, Nový rok, s nimi aj termín na first draft EE :-). Čo dodať? Hádám len že sme so Šimonom dospeli k záveru, že backspace by mal byť na klávesnici inde, ale to trochu predbieham. Toľko odo mňa, vyjadrite sa ostatní, ale až po prečítaní tohto semi-bulvárneho, semi-mienkotvorného, quasi-nezávislého, miestami vtipného, narýchlo dorobeného, ale o to úprimnejšieho občasníku. Robo

Dňa 5. 11. 1986 uzrel svetlo sveta najuznávanejší kritik 21. storočia RL. Jeho rečnícke vlohy sa prejavili hneď po jeho narodení, keď sa začal hádať so zdravotným personálom, že sa nenarodil 10:32, ale 10:33 SEC, čo aj podložil nevyvrátiteľnými argumentmi. Ošetrojúci lekár to nijako nevedel zrefutovať, nakoľko bol šokovaný nevidaným talentom novorodeniátka. Nadanie mladého RL bolo naplno rozvinuté už počas jeho raného detstva. Ako 3-ročný po prečítaní diel Cicera a Aristotelovej Rétoriky svoje poznatky využil pri večerných rozhovoroch so svojim starým otcom. Tak ako s preštudovanými knihami rástol jeho intelekt, tak sa domáca strava starej mamy podpísala na raste jeho osobnosti. Doslova. Výroky rodinných príslušníkov („Ty si nám ale vyrástol!“) neboli len zdvorilostnými frázami. Podobne ako Scout z prasláveného románu *To Kill a Mockingbird* aj on bol po nástupe do školy sklamaný vzdelávacím systémom. Komunikáciu s menej chytrými spolužiakmi odmietol a radšej sa orientoval na vyspelejšiu inteligenciu, čo sa odrazilo aj na jeho osobnostnom raste. Základnou školou preplával bez väčších problémov dúfajúc, že sa to na strednej zlepší. Svoj vstup ma IB označil ako niečo, čo „zmenilo môj život“. To, akým spôsobom, ďalej neuvádza. Počas tohto obdobia sa zapájal do mnohých mimoškolských aktivít, ktoré však zanikli popri jeho ohromujúcich výkonoch na debatných súťažiach. Po ukončení strednej školy a pamätom 2,5-hodinovom záverečnom prejave, v ktorom konštruktívne skritizoval všetko a všetkých, sa odobral na štúdiá do zahraničia. Miesta jeho pobytu je veľmi ťažké mapovať, keďže ich rýchlo menil. Medzi jeho najznámejšie diela patrí autobiografický román písaný v podobe denníkových zápiskov z obdobia jeho detstva, v ktorom opisuje svoje rozhovory so starým otcom, pod názvom *Zmysel života s podtitulom Počiatky mladého génia*. Čitateľskú verejnosť ohromil aktuálnosťou tém a podľa istých zdrojov bolo toto debutové dielo podrobené cenzúre, nakoľko niektoré z problémov sú ešte stále prediskutované v najvyšších vedeckých kruhoch. Z najnovších informácií vyplýva, že v posledných rokoch svojho života sa odhodlal napísať 8-zväzkové dielo o jeho živote, ktorým chcel údajne prekonať Harryho Pottera. Mnoho odborníkov teraz zhromažďuje jeho rukopisy s nádejou, že sa im podarí odhaliť tajomstvo tohto veľkého človeka. RL zomrel pravdepodobne v roku 2125 na dosiaľ neznámom mieste.

..lama.:.

No, keďže sa nenašla žiadna ochotná duša, ktorá by napísala zopár slov o WrocMUNE, alebo o WrocHm..., ako ho niektorí nazvali, pustila som sa do toho ja, lebo rozhodne to stálo za to. Bolo to už síce dávno (asi tak pred mesiacom:)), ale niektoré hlášky a podobné veci mi ostali v pamäti. Pokúsím sa vám teda aspoň tak v skratke povedať, o čo ste prišli... alebo neprišli?

Boli sme teda celkom slušná výprava. 14 ľudí + pani koordinátorka, ktorá bola úplne perfektná. Vlastne som mala pocit, že tam s nami ani nie je:) My štrnásti: Diana, LG, Juro, Tami, Katka, Julka, Lenka, Ad'a, Zdeno, Peťa, Robo, Kubo, Simi a moja maličkosť, sme boli tí Vyvolení, čo sa rozhodli ísť do Wroclawu hádať sa za čečenské ľudské práva a čo sa snažili vyriešiť ich ECO situáciu či politiku, či čo to bolo...

Podaktorí (napr. JA) sme sa stresovali, stráviac predým taký týždeň takmer non-stop na nete, nejediac, nespiaac a zháňajúc asi neexistujúce info o našej krajine. Nevieť ako na tom boli ostatní, no ja som hľadala ako divá. Niektorí si to užívali a zabávali sa, no podarilo sa im získať BEST DELEGATION (Robo, Diana, Juro) – super! Alebo ako vraví Timea: respect :)). Iní - LG a Zdeno, ako Veľká Čína, sa hádali tak náruživito, že boli takmer vylúčení z GA. Ale rozhodne to stálo za to. Treba však povedať, že to nebola ich vina a mali pravdu. To je jedna z príčin, kvôli ktorej sme WrocMUN premenovali na WrocHm. Organizácia nebola nič moc vzhľadom na to, že chairovia vôbec nevedeli, čo majú robiť. Ale nejako sme sa cez to prehrýzli a poriadne si to aj užili. Najmä po večeroch sme sa

nenudili a strávili sme ich objavovaním wroclawských pubov a pizzérií. Samozrejme len tých slušných :)). Tie večerné prechádzky boli naozaj fajn. V jednej tmavšej uličke sme chceli „natočiť“ reklamu na T-mobile a ako sme tak kráčali stredom cesty držiac sa za ruky...Julka nás skoro zabila :) mala nás totiž fotiť, len si akosi nevšimla to auto, ktoré sa zozadu na nás rútilo. Alebo tie Kubove hlášky: „Ja môžem, ja som Čína“, a hneď mu bolo všetko ospravedlnené. Tiež sme držali minútu ticha za istého zosnulého vojaka, ktorého pomník sme našli na námestí. Jednou vetou... užívali sme si, robili sme blbosti a bavili sme sa :). Predposledný večer sa všetci nahnuli do istého klubu a mnohí to roztočili na parkete. Škoda, že som tam práve nemala foťák :)). Dovoľujem si teda povedať, že zábava nie len vyvážila, ale dokonca aj prekonala všetky organizačné nedostatky. Ale nikdy nezabudnem, ako si posledný deň LG vychutnal to svoje právo veta... s akým pôžitkom zamietol rezolúciu :)).

Cesta domov bola akčná a zase raz nezabudnuteľná, pretože na prestup v Břeclavi sme mali také 4 minúty. Doslova sme sa vyvalili z vlaku a leteli dolu schodmi. Robo by nebol Kubo (alebo naopak?), keby do toho nezačal kričať: „Panikaaa!“ a „Mečiar!“ Len tak tak sme to stihli...

No rozhodne sú takéto výlety dobré na utužovanie kolektívu a môžem povedať, že sme si užili kopec srandy. Či už vo vlaku alebo v samotnom Poľsku. Preto vrelo odporúčam každému: zúčastňujte sa všetkých možných triednych akcií! Fakt sa to oplatí :).

Jana

He who works manually to create a cubic body devoid of soil under contract of another will soon feel an acute pull of the gravitational force F_G , dragging him into his very work, thereby foiling his plans and bringing about great despair.
Kto druhému jamu kope, sám do nej padá.

A person can never seek to attain plenty in pastries, for this requires a corresponding amount of effort in the area of labor, be it physical or managerial. We are then witness to an awesome metaphorical transformation of abstract ideals into foodstuff.

Bez práce nie sú koláče.

Those who devote themselves to a reduction in speed and concentrate focusedly on the object of their efforts will find themselves to have covered a larger distance on the vector of life that they would have thought possible to be achieved at a higher velocity. In truth, $v_1 t > v_2 t$; $v_1 < v_2$.

Pomalý ďalej zájdeš.

It is generally thought unwise to prod a piece of excrement with any apparatus whatsoever whilst it fails to exude a specific odor, characteristic to such an object, and particularly offensive to the sensory receptors of all human beings throughout the international community.

Nepichaj do hovna kým nesmrdí (courtesy of Anka).

The intensity of sound projected by the vocal organs (specifically, the larynx) of an entity into a body of dense, mountainous forest is the same in quantity as the intensity of sound that returns from said forest-covered body back to the above-mentioned caller.

Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva.

Diky: Veronike za porekadlá, Anke za copyright ktorý som si zabudol vypýtať. :-)
rF

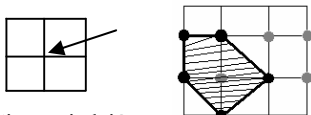
Návod ku hre „Štátiky“

Názov hry: Štátiky

Pomôcky: štvorcový papier, perá rôznych farieb závisí od počtu hráčov

Pravidlá:

1. každý hráč dáva bodky na priesečníky čiar na štvorcovanom papieri

Hráči sa striedajú.

2. úlohou hráča je obkolesiť bodku toho druhého zo všetkých strán po čiare alebo po uhlopriečke (nákres – som fest krivý a neviem to urobiť, dizajnér zvláda).

Hráč môže obkolesiť aj celý štátik a súperov štátik sa stáva súčasťou štátiku hráča.

3. toto sú vlastne v princípe všetky základné pravidlá. Existuje ale niekoľko zlepšovákov a druhov štátikov:

IB. Podľa pôvodných pravidiel vyhráva hráč, ktorý obkolesí také územie, že druhý sa vzdá, lebo hra nemá ďalší zmysel. Avšak štátiky sa môžu aj bodovať: súperova obkolesená bodka = 2 body, jeden štvorček územia = 1 bod.

IIB. Hra sa môže hrať ako dvojhra, čo sa dá veľmi dobre využiť na nudných hodinách v škole, samozrejme inde ako na GJH (a už duplom nie na IB, lebo tu nudné hodiny nie sú).

IIIB. Avšak existuje advanced level, kde hrajú 4 hráči proti sebe, kde sa ale časom vytvorí väčšinou 2 aliancie po 2 hráčoch a táto verzia je obzvlášť zaujímavá a plodí veľké množstvo emócií a napätia medzi oboma blokmi. Autori vrelo odporúčajú túto možnosť.

Na záver niekoľko upozornení:

- Nestaňte sa závislými na tejto hre, lebo je skutočne návyková a človek niekedy nevyzerá dobre, čoho najlepším príkladom je šéfredaktor tohto skromného plátku, ktorý držíte v rukách. Teda, áno, je to Robo (dobré, uznávam, svojho času som na matike, ekonómii a fyzike nerobil nič iné :) ale teraz radšej dávam pozor, pozn. red.).

- Hra môže pokaziť náladu na celý zvyšok dňa a tá nálada môže byť opäť napravená len nejakými inými štátikmi a samozrejme výhrou v nich.

- Hra je veľmi vhodná na zlepšenie mozgových a logických kapacít, na cvičenie všímavosti a predvídavosti, na zlepšenie schopnosti robiť niekoľko vecí naraz – teda dávať pozor na hodine a hrať štátiky – skrátka, štátiky z vás robia lepšieho človeka

- Hra niekedy skutočne spôsobuje výpadok z vedomostí z danej látky na danom predmete a možnosť schytnia trestných referátov a vcelku ponižujúcich odpovedí pred tabuľou.

- Hra zároveň ruína rodinný rozpočet pre nedostatok štvorcového papiera a farebných ceruziek, zároveň ale utužuje kolektív, keďže hráči najmä štvorhry trpia nedostatkom farebných ceruziek, čo riešia požičičaním od spolužiakov a hlavne spolužiačok, čo samozrejme hráči chlapi využívajú na spoločenský kontakt s danými dievčatami a ako by povedal Holden Caulfield – a tak.

- Hra je každopádne výborná!!!

fd

Cena Tomáša Peruňského

V uplynulom mesiaci sa vyskytlo niekoľko dôležitých udalostí, počnúc voľbami predsedov samosprávnych krajov, končiac koncom príbehu pána Migaša. Možno ste si všimli, že v našej triede ostalo ďalšie miesto voľné (ak ste si to nevšimli, hanba vám). Dňa 1.12.2005 nás náhle a navždy opustil milovaný spolužiak a priateľ Tomáš Peruňský. Do našich srdiec sa zapísal svojim nekonvenčným zmyslom pre humor, umením hrať na niekoľko hudobných nástrojov (aj naraz), priateľským správaním a ohromujúcou inteligenciou.

Ale dosť bolo sentimentálnych drístov, o niekom, kto už není (koho zedou pes). Tí, ktorí ho lepšie poznali, napríklad my socky z intráku, vieme aj o jeho špeciálnej filozofii sebatrýznenia, o tzv. soctýždňoch. Boli to týždne, kedy sa Tomáš podujal vyžiť zo sumy 4,50 SKK na deň. Tento limit si nestanovil preto, lebo ho obmedzovala jeho sociálna situácia. Tomáš veril, že len cestou askézy je schopný poznať vyššiu pravdu (túto teóriu chcel aplikovať na hodinách ToK).

Inšpirovaná týmto revolučným životným štýlom, sa Nadácia Tomáša Peruňského rozhodla vyhlásiť súťaž o cenu Tomáša Peruňského. Socašpiranti na toto ocenenie by mali spĺňať základné osobnostné atribúty, ktoré by ich pripodobňovali k Tomášovi. Šarm, príjemný zápach (kto sa sprchuje viac ako raz do týždňa nemá šancu), vybraná slovná zásoba a závislosť na počítačových hrách (čím menej ste ochotní spať kvôli vašej obľúbenej hre tým ste viac podobní Jemu) sú predpoklady pre držiteľa Ceny Tomáša Peruňského. Hlavnou podmienkou pre získanie ceny je socskutok, ktorý socadept vykoná dobrovoľne a rád.

Príkladom správneho socadepta je Šimon Socák, ktorý na písanie používa tuhu z pera, ktoré odcudzil obyvateľovi intráku (ach, ako nízko klesol!!!).

Ak poznáte ďalších vhodných socašpirantov na túto cenu pošlite ich osobnostný profil a opis socskutku do nadácie Tomáša Peruňského na adresu socnadaciato-masaperunského@post.sk.

Peruňského plakety sa budú odovzdávať v deň narodenia Tomáša Peruňského.

Vlado

Čo sa to cez nás prehnalo

Boli u nás Taliliani. No, Taliani. Vlastne tých tam bolo asi najmenej, bola to skôr pestrá zmes národností ktorá chodí do UWC školy v meste Duino v Taliansku. A keďže som do toho celého bol zatiahnutý trochu viac, poviem vám, ako sa nám vlastne prihodili.

Čo sa vlastne stalo, kým sa organizácia dostala ku mne: Martin Marcinko, študent UWC v Duine, sa poznal (viem ja odkiaľ?) s Andrejom Mikolášikom. A tak nejak z Martinovej iniciatívy vzišiel nápad, že počas svojej tour so spevokolom po stredo európskych mestách navštívia aj Bratislavu a GJH. Nápad bol posunutý ku koordinátorke, tentoraz už so žiadosťou, či by u nás mohli spraviť nejakú tú prezentáciu o ich škole a zároveň využiť naše podlahy na prespanie. Nebol problém. Od Andreja, ktorý vtedy (a určite ešte stále) pilne pracoval na extended-ke, sa pre nedostatok času presunula organizácia na mňa. Veď to poznáte, CAS sa veľmi ťažko odmieta, navyše tento konkrétny znel celkom zaujímavo. A tak sme zosnovali program, ako ste ho videli.

Všetci sme sa povinne dobrovoľne zúčastnili týchto „workshopov“, ako sme ich honosne nazvali. Nevieť, či sa zážitok ostatných zhodoval s mojím, ale mne sa páčili. *Cultural games* boli úplne super, nasmieli sme sa hlavne pri „bábkovom divadle“. Myslím, že väčšina tam bola. *U.S. Foreign policy*, čo bola moja voľba na druhú časť, bola pre zmenu z úplne iného súdka. Po krátkej prezentácii na onu tému sa zvrhla tvrdá diskusia medzi konzervatívami (David, Robo F.) a liberálmi (ja, Jano V. a prednášajúca; samozrejme aj ostatní sa zapojili), ktorá miestami ušla až do debaty o potrebe OSN. Aj Američanka, ktorá to všetko mala z prvej ruky, mala niekedy problémy argumentovať. Ale nikto sa nepobil a tak to dobre dopadlo. Nakoniec nám ešte všetkým (tým, čo ostali) zaspievali. Keďže Magistrát mesta Bratislava odmietol ich vystúpenia (zjavne Viedeň, Praha a Budapešť, majú slabšie kritériá na kultúru v ich meste, lebo ich kľudne nechali prejaviť sa), ukázali svoje umenie a capella spevu aspoň nám. Boli fakt dobrí.

Po oficiálnom programe nasledoval neoficiálny - prehliadka mesta. Vzali sme ich pešo (!) na Kamenné námestie, kde všetci nedečkavo vtrhli do prvej banky, ktorú videli, vymeniť peniaze. Chdáci v Tatra Banke (oops, skrytá reklama) z toho boli zjavne zmätení - 30 ľudí naraz. My sme sa im aj snažili vysvetliť, že o dvadsať metrov ďalej je zmenáreň a ďalšie dve banky, ale veď to poznáte - Taliani. Z Kamenného sme pokračovali do starého mesta. Vtedy už nám bolo jasné, že ich pokope neudržíme. Určili sme teda „meeting point“ pred SND a tri „pick-up“ časy. Posledná šanca o desiatej, kto nepríde, má smolu. Potom už nám neostávalo nič iné ako ich všetkých nedečkavých vypustiť na trhy.

Zopár ľudí prišlo za nami (ja, Robo L. a pán prof. Macák) s prosbou, či by sme in neukázali nejakú typickú slovenskú, a hlavne lacnú, reštauráciu. Slovenská reštaurácia, ktorá bola hneď vedľa, teda z cenových dôvodov neprípada do úvahy. Ktosi poznamenal, že veď presa hneď na rohu je McDonald's :). Nakoniec sme sa dohodli na Slovak pube. Síce trochu ďalej, ale dobrý a lacný. Taliani boli nadšení. Všetci do jediného si dali slovenské jedná: štvoreť halušku, trikrát cesnaková polievka, a jeden chlapec si dal dokonca kombináciu kapustnica-guláš-čierne šariš. Ešte aj čašníčka ho upozorňovala, že nie je práve najlepšia. Ale jedlo aj pitie chutilo. A navyše ich každého vyšlo celé menu okolo dvesto korún. Z toho boli ešte viac naradovaní. Keď sme vyšli von, stretli sme inú skupiku smerujúcu do toho istého zariadenia, a dostali od našich odporúčania, nech sa tam najedia čo najviac, lebo je to „úplne dobré a lacné.“ Pri Michalskej bráne som sa s nimi rozlúčil a poprial pekný zvyšok večera. Ja som mal pred sebou dobré štyri hodinky prípravy na referát zo slovenčiny (mal si ísť na SL, pozn. red.).

JB(ToK): Na Ježiška verím, jasné.

RF: (rehot) Jasné, že verím.

MB: Nóóó...no.

RL: Nerozumiem tej otázke.

JM(m): Áno. On vždy dojde v zime, príde cez okno a vo veľkej lepenkovej krabici donesie darčeky...a príde práve keď sme pri stole... (infantilne)

MS(4IB): (pohoršene) To sú náboženské narážky, to je moja osobná vec.

Čo si želáš pod stromček tento rok?

PD: Pokoj od ajbí.

RF: Slona. Indického, lebo ten je malý.

ŠS: Stlačený vzduch. (smiech)

JA: Lyže.

MB: Ja si už nič neželám.

JM(m): Auto a loď a dom.

MB(4IB): Boha neviem... už je neskoro na to, aby som si niečo prial...

MS(4IB): My nie sme kresťania. My nemáme stromček.

RT(4IB): Včera som si bol kúpiť em-pétridiskmen.

JB(TOK): To čo vždy- základnú výbavu.

RL: Hmmm... bicykel s pomocnými kolieskami.

JC: Kokos.

PP(4IB): Ženu v mašli...iba... (Chcieť je pekná vlastnosť-pozn.autorky)

AB(4IB): Zdravie, šťastie, lásku... (blažený úsmev)

KT: Domov a zdravé nervy.

LG: Hodila by sa nová verzia Koránu, najlepšie e-verzia.

Ako to vyzerá u vás doma? Máte nejaké zvláštne zvyky?

MH: Nevieť...ja sa vždy nejakým zraním pred Vianocami. Minule som si pustila botník na nohu...

MS(4IB): Najeme sa a potom ideme poze-rať telku. A počas toho samozrejme jeme.

JC: Máme tam mrte jedla.

AM(4IB): Máme všetko klasika. Dávame si krížiky na čelo s medom. Vianoce máme v peknej miestnosti s kozubom obkladané drevom.

LG: Áno, vždy si 3 hodiny predčítavame z Koránu...

RF: Hmmm...(k ŠS- Aké máme u nás zvyky?) Dávame si darčeky a čo ešte...A všetci sa tešíme, že sneží...A nemám rád kapra, ja jem rybie prsty.

DL: Nie... Ráno sme všetci nervózni, potom sa najeme a sme všetci šťastní.

MB: Hádame sa jak psy.

JM(m): No my si uprostred obývačky postavíme snehuliaka a potom si do chodby nanosíme sneh, by sme sa mohli guľovať.

Aký je tvoj vzťah k novoročným predsavzatiam?

MH: Nikdy ich nedodržím.

PD: Ja som k tomu taký skeptický, lebo vždycky na to zabudnem. Ale mám rád predsavzatia. Určite si aj tento rok nejaké dám. (po dlhom premýšľaní)

JM(f): Žiadne si nedávam, aby som žiadne nemohla porušiť.

MB(4IB): Žiadny... no chabý, no... musím byť lepším človekom. Každý deň si uvedomujem, čo som za hovado, tak sa musím dynamicky zlepšovať.

JB(TOK): Rád si ich dávam.

AB(4IB): Biedny. (smiech)

AM(4IB): Asi taký ako ku všetkým ostatným- rýchlo sa nadchnem a rýchlo to opadne.

KT: Pre istotu si žiadne nedávam, aj tak by som ich nedodržala.

LG: Sú zbytočné, lebo Alah je všemocný a ovláda naše činy.

JC: Prvý týždeň vydržia.

RL: Nikdy som si žiadne nedal.

ŠS: Neutrálny. Žiadne si nikdy nedávam.

MB: No, ja si dávam predsavzatia vždy, počas celého roka a vždy ich porušujem.

Close-to-complete Ideology Shit List (contributed by Diana)

<p>Taoism: Shit happens.</p> <p>Confucianism: Confucius say, "Shit happens."</p> <p>Buddhism: If shit happens, it isn't really shit.</p> <p>Zen Buddhism: Shit is, and is not.</p> <p>Zen Buddhism #2: What is the sound of shit happening?</p> <p>Hinduism: This shit has happened before.</p> <p>Islam: If shit happens, it is the will of Allah.</p> <p>Islam #2: If shit happens, kill the person responsible.</p> <p>Islam #3: If shit happens, blame Israel.</p> <p>Catholicism: If shit happens, you deserve it.</p> <p>Protestantism: Let shit happen to someone else.</p> <p>Presbyterian: This shit was bound to happen.</p> <p>Episcopalian: It's not so bad if shit happens, as long as you serve the right wine with it.</p> <p>Methodist: It's not so bad if shit happens, as long as you serve grape juice with it.</p> <p>Lutheran: If shit happens, don't talk about it.</p> <p>Fundamentalism: If shit happens, you will go to hell, unless you are born again. (Amen!)</p> <p>Judaism: Why does this shit always happen to us?</p> <p>Calvinism: Shit happens because you don't work.</p> <p>Seventh Day Adventism: No shit shall happen on Saturday.</p> <p>Creationism: God made all shit.</p> <p>Secular Humanism: Shit evolves.</p> <p>Unitarianism: Come let us reason together about this shit.</p> <p>Quakers: Let us not fight over this shit.</p>	<p>Utopianism: This shit does not stink.</p> <p>Darwinism: This shit was once food.</p> <p>Capitalism: That's MY shit.</p> <p>Communism: It's everybody's shit.</p> <p>Feminism: Men are shit.</p> <p>Chauvinism: We may be shit, but you can't live without us...</p> <p>Commercialism: Let's package this shit.</p> <p>Impressionism: From a distance, shit looks like a garden.</p> <p>Idolism: Let's bronze this shit.</p> <p>Existentialism: Shit doesn't happen; shit IS.</p> <p>Existentialism #2: What is shit, anyway?</p> <p>Stoicism: This shit is good for me.</p> <p>Hedonism: There is nothing like a good shit happening!</p> <p>Wiccan: An it harm none, let shit happen.</p> <p>Scientology: If shit happens, see "Dianetics", p.157.</p> <p>Jehovah's Witnesses: >Knock< >Knock< Shit happens.</p> <p>Jehovah's Witnesses #2: May we have a moment of your time to show you some of our shit?</p> <p>Moonies: Only really happy shit happens.</p> <p>Hare Krishna: Shit happens, rama rama.</p> <p>Rastafarianism: Let's smoke this shit!</p> <p>Agnostic: Shit might have happened; then again, maybe not.</p> <p>Agnostic #2: Did someone shit?</p> <p>Agnostic #3: What is this shit?</p> <p>Satanism: SNEPPAH TIHS.</p> <p>Atheism: What shit?</p> <p>Atheism #2: I can't believe this shit!</p> <p>Nihilism: No shit.</p>
--	---

Anketa by ..lama..

Vianoce sú už za dverami...konečne. Pri tejto milej príležitosti som si dovoľila položiť niekoľkým ajbikom a exkluzívne aj nášmu pánu ToKárovi zopár vianočne ladených otázok.

Veríš na Ježiška?

LG: Nie, verím v Alaha.

PP(4IB): Nie, neverím. Táto teória by nebola koherentná s koncepciou detí nosených bo-
cianom.

V noci Talianom pripravili v škole štvrtáci ešte ďalší program. Nevieť presne, o čo išlo. Pokúsil som sa niečo dostať z Luba, ktorý tam bol. Ten mi však cez msn napísal asi toto:

v škole bola nočná hra a chaos a ja som pracoval a spal a popri tom sme pozerali video hrocha a trosku som cvičil na husliach, kým nedosiel jeden z talianov a nepovedal mi, že mam ist cvičiť niekam prec, alebo najlepšie úplne prestať.

To asi tá prepracovanosť... Ale podľa toho, čo som počul, Taliani sa bavili, takže super. V noci sa pekne vyspínali u nás v triede. Nevieť ako vy, ale ja som im ešte ráno stihol zamávať na rozlúčku, keď odchádzali na vlak do Prahy.

Takže celé to dopadlo dobre. Nikoho sme nestratili, nebol žiadny trapas, a ja som dostal z referátu za šesť. Nedá mi to, a chcem aj poďakovať všetkým, ktorí pomohli, či už cez deň, v meste alebo večer v škole. Diky. Taliani sa dúfam bavili, a my už teraz všetci čakáme, kedy nás pozvú do Duina :)

Juraj Mach

Dňa 8. 8. 1988 sa narodila jedna z najlepších dnešných slovenských kuchárook diétnych vývarovní, JA. Ale začnime pekne po poriadku. Bol chladný večer v dedinke ďaleko, ďaleko na severo-východe. Zavýjajúce líške, vlke a iné zvere však prehľušovali niečo iné, doposiaľ nepoznané. Pozornému okolobežiacemu (býva dobrým zvykom nespomaľovať pod 30km·h⁻¹ v dedinách ako táto, teda, ak máte radi svoje oblečenie, obuv a rektálne panenstvo) by neušlo, že tieto nervydrásajúce zvuky sa ozývajú z najkomfortnejšej zemlianky uprostred dediny. Už vtedy bolo všetkým jasné, že to už nikdy nebude tak ako predtým. A veru ani nebolo. Malá Julinka sa aj vďaka predurčeniu dátumom narodenia pripojila k skupinke pravicových radikálov, ktorá v čase svojho najmohutnejšieho rozmachu dosiahla úctyhodných rozmerov. Vďaka vrodenej ctiziadosti sa poľahky prepracovala až na samý vrchol spoločenstva a velila tak armáde nebezpečných individuí. Po odchode výpravcu, miestneho blázna však zostala beznádejne sama a rozhodla sa pre masívny útok na sklad hračiek, ktorý jej vyniesol bohatú korisť v podobe plyšového hada, s ktorým sa kvôli utajeniu odsťahovala do Bratislavy, kde s hadom Oskarom začala vášnivo milostne žiť a vytvorila harmonickú rodinku. Náhoda je blbec a tak naša akčná hrdinka skončila IB. Nikto si presne nepamätá, ako sa dostala dnu a ani ako von, korunní svedkovia boli nájdení bez hláv a koordinátorka zaryto mlčí. V tom čase však Julke začali dochádzať súvislosti z obľúbeného ToK a po týždni meditácie sa rozhodla pre ukončenie zločineckých praktík. Z recesie zorganizovala kulinársku súťaž „Varíme bez skúseností“ a druhé miesto (podotýkam, že bola jedinou participantkou súťaže) ju podnietilo k vybudovaniu kariéry profesionálnej kuchárky. Smrť si ju našla vo chvíli, keď ochutnávala nový a prevratný recept na špecialitu šéfkuchárky. Policajný expert ešte pred vstupom do kuchyne konštatoval, že: „Preboha, taký smrad by nemohol nikto prežiť!“ (Zbierka policajných zápisníc 2042-2052, str. 13) a prehlásil prípad za uzavretý.

Interview

Pri príležitosti nedávnej otrasnej nevedomosti ohľadom veku našej večne usmiatej pani profesorky Katky Kublovej sme sa rozhodli, že na túto osobu je treba si dôkladne posvietiť. Preto sme si ju vzali na mušku práve v tomto čísle Dedlajnu, s'aby na to šitá príležitosť. Vedeli ste, že lezie po skalách, hrala v Matrice, alebo bola indiánka? Že jej je Bratislava hlučná, a že si myslela, že v robote sa hrabú peniaze? Ak nie, čítajte ďalej!

rF

RF: Ako ste sa dostali k učeniu na GJH? Respektíve, prečo pôsobíte práve v tomto ústave?

KK: Hm, keď som končila školu (výšku), tak sa ma vedúca diplomovej práce spýtala, či už viem, čo chcem robiť a ja som, samozrejme, nevedela. Povedala mi, že na GJH hľadajú niekoho, kto sa vyzná v slovenskej literatúre a vie aj po anglicky, no a ak by som mala záujem, tak by ma odporučila. Vtedy som sa rozhodovala, či zostanem učiť v Piešťanoch alebo pôjdem niekam von, lebo doma nikto nie je prorokom. Výsledok je, myslím, dosť evidentný. No a tu na mňa hneď šmarili to, o čom sa istá nemenovaná učiteľka vyjadřila, že by to na seba nevzala ani po dvadsiatich rokoch praxe. (plný úväzok, slovína, anglina, IB Slovak SLA ešte triednictvo novým IBikom) Tak ma hodili do vody a ja som plávala, aspoň som sa snažila neutopiť sa. To je všetko. To nahrávaš? Nenahrávaj to!

Aké bolo pre vás vrátiť sa do školského systému z tej opačnej strany, lebo, aby som sa vyjadřil ľudovo, máte relatívne čerstvé skúsenosti s katedrou s druhého pohľadu. Aký bol začiatok?

*Sranda, že si to ani moc nepamätám! *smiech* Ale bolo to ťažké, hlavne preto, že som bola permanentne unavená. Povedala som si, že budem férovať a miestami som bola možno príliš mäkká. Človek sa snaží od začiatku hľadať nejaké tie hranice, nechce byť proste „sviňa“... Chceš mať taký ľudský prístup k tým, ktorých učíš, a na druhej strane zase nemôžeš byť ich najlepší kamarát, ten vzťah je istým spôsobom dopredu určený. Mat' určitú autoritu a zostať pritom človekom. Musí tam byť „balanc“. A toho som sa bála, že jednoducho ten balanc nenájdem. Ty môžeš chcieť, ale vždy sa to nedarí, keď málo spíš, si vystresovaný, a samozrejme sú aj iné veci, nielen škola, máš aj vlastný život, takže je to ťažké byť objektívny. Ale vždy som sa o to snažila.*

*A aké sú vaše dojmy? Je práca učiteľa ťažká? Je to dostatočne ohodnotená? *smiech* Teda, nielen finančne, skôr či tam existuje isté zadosťučinenie?*

V poslednej dobe skoro stále tvrdím, že učiteľov robia iba idealisti alebo milionári. Ja som to prvé! *smiech* Či je moja práca ohodnotená? Finančne ani náhodou. Keby som mala vlastnú rodinu, o ktorú sa musím starať (deti, manžel), tak nevyžijeme... Je to ťažké, keď to nechceš flákať. A to sa dá dosť ľahko, hlavne v angličtine môžeš všeličo zakamuflovať. *smiech* To by som nemala vôbec hovoriť! (ale decká...pardon, študenti... na to prídu, kto na nich ozaj

miestnymi spanilými devami oženili a zanechali svoje odhodlanie pátrať po zmysle života. Tak, ako to býva, po rokoch manželstva začali frflať a s'ťažovať sa. (Ako inak...muži...) Návštevy mnohých pohostinstiev začali byť čoraz častejšie. A práve tu, v tomto okamihu sledujeme vznik monológie. Medzi najvýznamnejšie osobnosti patrí bezpochyby Sokrates (469-399p.n.l.), ktorý položil tejto vede neotrasiteľné základy. Títo už zrelí muži sa stretávali pravidelne pri čaši dobrého vína, kde viedli dlhé a veľmi múdre rozhovory. No kým jeden rozprával, ostatní (nie však všetci) už viac-menej ležali na stole (prípadne pod ním) a hľadali nové inšpirácie. Každý si chcel povedať svoje, čo bola len prirodzená reakcia na rečnícky útlak doma, kde zrejme nemali možnosť sa až tak prejaviť. Tento druh komunikácie je označovaný tiež ako monológ. Môžeme sa tiež stretnúť aj s inou (mylnou) interpretáciou, ktorú nám poskytujú súčasní historici. Podľa niektorých šlo len o vývoj rečníckeho prejavu, iní zastávajú názor, že nič také ako monológia neexistuje, nakoľko nám poskytujú vysvetlenie, že všetko je filozofia. A tu je pes zakopaný. Ako povedal Sokratov žiak Platón (429-347), išlo len o potlačenie slobody prejavu v tom čase. Vtedajší úradní činitelia to označili ako „narušovanie morálky“ a tieto predsudky pretrvávajú až dodnes.

Novodobá široká verejnosť preto o existencii monológie ani netuší. Či už ide o zachované predsudky z čias Sokrata a Platóna alebo o mylnú interpretáciu tejto vedy ako filozofie, či o slabé šírenie v médiách. Možno za to môže aj spoločnosť, ktorá odmieta akýkoľvek pokus o aplikáciu monológie ako zložky kultúry a prezentuje ju ako niečo výslovne negatívne. A to len z jedného prostého dôvodu. Strápnenie. Ako to s tým súvisí? Celá táto vedná disciplína je založená na vedení monológov, čo je jasné. Medzi úplný vrchol v majstrovstve monológie patrí vedenie vtipných monológov. Najdôležitejšie je vybrať si nejakú dobrú tému, o čom bude daný monológ. Za najspoľahlivejšie sa pokladajú zážitky z detstva, či už svojho alebo niekoho iného. Od monologistu sa očakáva, že jeho život bol prinajmenšom zaujímavý či vtipný. Úspech závisí aj od toho, kde, kedy, ako a koľkokrát sa daný monologista strápnil. Ďalšou veľmi dôležitou vecou je plán. Pre amatérov je vhodná adekvátna príprava, tí skúsenejší zvládajú i improvizáciu. Improvizácia je veľmi vysoko cenená v odborných kruhoch, najmä kvôli obtiažnosti vtipne improvizovať. Nakoniec nasleduje samotný monológ. A tu narážame na jadro problému, kvôli ktorému v súčasnosti monologistov rapídne ubúda. S vedením monológov je spojených hneď niekoľko závažných problémov a rizík. Medzi všeobecne najhoršie sa považuje ohrozenie sociálneho statusu, zvané strápnenie. Z profesionálneho hľadiska sa to cení neobyčajne vysoko, no na druhej strane je čoraz menej profesionálov, ktorí by to dokázali oceniť a široká verejnosť sa k tomu stavia vyslovene negatívne.

Budúcnosť monológie je vážne ohrozená! To je jeden z dôvodov, prečo som sa odhodlala zdieľať Vám, vážení čitateľa, tieto dôležité fakty. Vedenie monológov nie je zbytočné a nezmyselné, ako si mnohí namýšľajú, má mnohé praktické využitia. ? Monológia sa dá využiť pri každej príležitosti. Nemáte sa s kým rozprávať, nepočúvajú vás...veďte monológ. Nudí vás nejaká spoločenská akcia? Chcete prejsť svoj názor? Zviditeľniť sa? Monologujte! Budúcnosť monológie závisí na VÁS! ..lama.. Vďaka Babu :)

Vyhodnotenie z testu na strane 15...

Za každú odpoveď *a* si prirátaj 0 bodov (lol lama), za každú odpoveď *b* 1 bod a za každé *céčko* 2 body. A čo z toho?:

0 bodov: Ak si bol úprimný, tak vedz, že si večný newbie a aj ním vždy ostaneš. Venuj sa ďalej dejepisu alebo inej humanitnej chorobe.

1-6 bodov: S internetom si už do kontaktu prišiel ale nebolo to do väčšej miery ako ICQ či tvoj mailbox. Ak sa budeš ale veľmi snažiť, možno raz nebudeš núbik a pustia ťa aj do ŠVL.

7-11 bodov: Je vidno, že vieš čo to je 13375P34K, ale na mňa nemáš. Muhahaha.

12 bodov: 7|-|0u 4r7 t3h 0\\n3r3r. 1 worship you.

Nie najpopulárnejší článok

Táto téma je možno nie až tak veselá, ale nie všetko veselé má zmysel rovnako ako aj niečo vážne môže mať zmysel.

Ako úplne všetko na svete, aj papier človek zneužíva. A najmä ním mrhá. Povie si: Veď ešte máme plno lesov a predsa sa aj recykluje a to nie je problém, preto kopírujme, píšme, foťme a neviem čo všetko, smelo!! Avšak to nie je také ľahké. Nejdem tu uvádzať fakty ani čísla, ktorých by som na internete našiel veľa, ale nie, lebo ja nie som žiaden environmentalista ani nič podobné a nebudem sa s niekým pre to hádať, len chcem vysvetliť jednu vec. Pre mňa tu možno nie je ani ten papier úplne podstatný! Len prečo ním ľudia mrhajú? Prečo musia kopírovať tak veľa nezmyselných vecí? Alebo prečo sa miňajú kvantá papierov na veci, ktoré nikto ani nečíta a len si niekto potrebuje odfajknúť, že má odrobených 8 hodín? A ešte asi n podobných prečo otázok.. Viem, že to sú naivné otázky, nad ktorými sa každý pousmeje, že je to blázon autor týchto riadkov. Ja VIEM, že to týmto článkom nijak nezmením. VIEM, že to ľudia neprestanú robiť. Ale chcem uro-

biť aspoň na našej škole niečo, aby to tak úplne nebolo.

V prvom rade by som chcel poprosiť všetkých učiteľov, aby keď nám budú prefocovať nejaké dokumenty, aby pri tom dbali o čo najväčšiu efektivitu. To znamená, že papier má 2 strany!! Niekedy niečo môže byť aj menším napísané. Niekedy nám možno niečo netreba nutne všetkým. Niekedy nám to možno ani netreba. Takto sa dá pokračovať.

V druhom rade by som chcel vyzvať všetkých, ktorí by mali záujem podieľať sa na triedení papierového odpadu na GJH, aby čakali na prípadné oznamy na nástenkách alebo niekde. A všetci ostatní vedzte, že pri troche šťastia môžeme zamedziť mrhaniu aspoň u nás tým, že nevyhodíte papier do koša s odpadkami, ale do špeciálne pridelených košov. Ešte nič nie je isté, ale chceme.

Možno som naivný, možno sa mi teraz budete všetci smiať. Ale aj tak sa nad tým každý sám zamyslíte. A rovnako aj nad tým, že namiesto slova papier tu je uvedená voda, jedlo a podobne...

fd

Monológia... alebo čo ste možno nevedeli

Po niektorých (pre niektoré osoby (ne)známych) udalostiach som sa rozhodla informovať širokú verejnosť o doposiaľ nezverejňovanej vednej disciplíne, ktorá je označovaná ako monológia. Táto uchvacujúca veda bola dlho zamlčovaná a zapieraná pred bežnými smrteľníkmi. Dôvody, ktoré boli kedysi predkladané, už však stratili svoj význam. Ale k tomu sa dostaneme neskôr.

Na úvod by som Vám, ctení čitatelia, priblížila niečo z histórie monológie. Všetko sa to začalo, kde inde ako v starovekom Grécku. V tej dobe tam existovala neveľká skupinka mladých nadšencov, ktorí chceli svoj život zasvätiť poznaniu. Súčasní vzdelanci ich zvyknú označovať ako sofistov. Ale s5 k veci... Ako všade, aj tu zasiahol osud, teda láska. Mnohí sa pobláznili

kašle a kto si dnes len potrebuje oddýchnuť, nie?!) ... Robí mi dobre, keď vidím výsledky, čo nevidím vždy,

Toto nie je z mojej hlavy, ale povedal to jeden môj blízky priateľ, že či ich z tej angličtiny niečo naučíš alebo nie, to je fúk, oni keď sa budú chcieť naučiť tak sa naučia aj o 20 rokov neskôr. Podstatné je, ako sa ty k nim správaš. Niekedy je to dosť ťažké, hlavne keď decká skúšajú, kde je tá hranica, kam až môžu zájsť. Tam treba nájsť ten balanc. Niektorí to vedia, možno je to tou prirodzenou inteligenciou, a niektorí proste skúšajú, takým potom treba vysvetliť, že milý môj zlatý, my sme spolu husi nepáslí! *smiech*

*Čo vaše súkromie? Záluby, koničky, aktivity vo voľnom čase, činnosti vykonávané mimo školy? To len tak aby sa čitatelia Dedlajnu dozvedeli, že kto ich to vlastne učí.. *smiech**

Moje záluby boli dlhý čas knihy, možno aj preto tá slovenčina. Westerny, nie klasika, lebo ako sa hovorí, klasiku nikto nechce čítať, len ju chce mať prečítanú, ...aby mohol machrovať. *smiech* No, knihy boli kedysi, teraz na to nemám čas, potom korčule, in-line, žiadne U-rampy, len tak pre zábavu. A asi rok dozadu, lezenie. Ale to sa stále považujem za začiatočníka. Keď vidíte, že mám nejaké oškreniny, tak to z toho, nebijú ma doma. *smiech* Ale stojí to za to, ten pocit, keď vyleziete prvý previs, prípadne nejaký ťažší úsek je fakt úžasný. A rada som s bratovými deťmi, teda u dvoch bratov, obaja majú deti. A kamaráti samozrejme. *dlhá pauza* A Monsalvy.

Kto?

„Čo“. Monsalvy je podnik v Piešťanoch, taká čokoládovňa, nefajčiarska. Majú tam veľmi dobré miešané drinky.

*Zborovo obaja: Nealkoholické! *smiech**

Výborné ovocné. No a dávno, keď som mala s kým, tak som ešte robila amatérske divadlo, asi 5 rokov v Piešťanoch s kamarátmi. Točili sme aj paródiu na Matrix. Hrala som Trinity, mala som na sebe taký otrasný latexový, čierny kabát a hnusné lesklé nohavice, úplne príšerné, ale podobalo sa to! *smiech* No najväčší trapas bol, že kamarátka (čo má vyštudované kameramanstvo), to celé omylom premazala. Vtedy sme boli u kamoša doma, aj jeho babku sme do toho zapriahli, mala na chrbte takého asi 30cm umelého zajaca, že „follow the white rabbit“ *smiech* Aj to sme natočili, ako kopala v záhrade s rýľom, bolo to také infantilné, ale hlavne, že sme sa na tom všetci pobavili. Ale to už zrejme skončilo, niektorí členovia sú ženatí, v cudzine...nový život. Možno v lete...

Bolo mi z utajených zdrojov odporučené, nech sa vás spýtam na spev...:)

Že pozdravujem Lanátora. A vrátim mu to. Spievam rada, ale nedá sa to počúvať. Stačí taká odpoveď?

No, neviem ako ďalej, tak sa spýtam to, čo aj Luba (Lanátora), teda že aké 3 veci by ste si zobrali na opustený ostrov? Berme do úvahy absolútne stroskotanie.

Ktoré 3 veci?

Môžu byť aj abstraktné, napríklad skromnosť si tiež môžete vziať...

To neviem! Ja vôbec neviem...

Aj 3 tie isté veci...napríklad tri knihy?

Knihy určite nie! Asi by som si zobrala Love of My Life, tým nemyslím pesničku ale muža... a priateľov. Tú tretiu vec by som si musela rozmyslieť...Niečo, hocičo? Nevieeem! ... Ááá, loď aby som sa dostala domov! *smiech*

Ako vnímate Bratislavu ako „cezpoľná“? Teda, nie je vám smutno za priateľmi, prípadne máte tu viac priateľov ako v Piešťanoch? Aký máte dojem z nášho hlavného mesta?

Ja som vždycky bola taký domased,...ale to zas nie je celkom pravda. Mám rada mesto, z ktorého pochádzam a ľudí ktorých tam mám. V Bratislave som študovala 5 rokov, mám tu dosť známych, a dosť príbuzných. To, že tu mám rodinu mi to dosť uľahčuje, ale na priateľov v Bratislave takmer vôbec nemám čas, pretože stále pracujem. *smiech* Dávate mi zabrať. Mám rada Bratislavu, ale žiť by som tu nechcela. A teraz ma všetci Bratislavčania budú nenávidieť! *smiech* Na víkendy chodievam domov, za celých tých 8 rokov, čo som v Bratislave som tu strávila možno tucet víkendov. Keď sú tí ľudia, čo sú mi najbližší inde, ...home is where the heart is... Keby sa presťahovali sem, tak ostávam tu! *smiech* A z hľadiska možnosti? Bez debaty, vôbec neľutujem, že pracujem tu a nie tam, kde som pôvodne chcela pracovať. Aj je to finančne výhodnejšie, plus to, že robím v IB, otvára možnosti, bola som v Holandsku, Slovinsku, v Aténach na workshope. Takisto, keď sa chce človek kultúrne vyžiť, je BA ideálna, napríklad v Piešťanoch sme svojho času mali kino ktoré vôbec nefungovalo *smiech* lebo bolo v rekonštrukcii, a sú tu dobré podmienky na lezenie. V PN nie sú okrem mosta žiadne.

No a čo by ste poradili nám ajbikom ako budúcim, perspektívnym mladým ľuďom? KK:

**smiech* Ako ďalej v živote po strednej škole?*

Ja nie som ajbíčka, ani som nikdy nebola!

Ale veď IB učíte, tak určite máte nejaký prehľad...

Učím v IB slovenčinu, a teda ten, čo chodí v IB na slovenčinu, ešte k tomu na Standard Level, zrejme so slovenčinou nič podnikat' nechce. *smiech* Pokiaľ by išlo o uplatnenie v mojom predmete tak pochybujem, že okrem učiteľstva alebo literárnych kritikov by dačo bolo...Možno ešte spisovateľa, hihihhi.... IB je pre ambiciózných študentov, zväčša pre tých, čo chcú ísť von, keďže IB diplom je akceptovaný na väčšine zahraničných univerzít. Takže, keď IB, tak asi von. Tak to ja vnímam.

A čo odlev mozgov?

Myslím si, že to je každého osobné rozhodnutie či bude pracovať tu alebo niekde vonku. Ak je niekto príliš naviazaný na Slovensko, tak tu zostane napriek tomu, že bude mať nízky plat. Ale ak si chce zarobiť a urobiť kariéru a tu ho neohodnotia dostatočne, tak pôjde von, každý je pánom svojho života. Do určitej miery. Je to vaša voľba, tak ako je moja voľba to, čo robím ja. A tá rada do života? Hmm, to bude znieť ako kliše, ale asi: "buď sám sebou." Nenechaj si skákať po hlave a maj svoje hodnoty, vypočuj si ostatných a potom si vyber, čo považuješ za správne. Páči sa mi, čo povedal jeden, teraz už nebohý, kňaz, povedal: „Najskôr buď dobrým človekom. Aby si bol so sebou spokojný. Najprv buď dobrý človek a až potom buď dobrý, čo ja viem, kresťan, manžel, atď...."

Ok, a ešte niečo zaujímavé o sebe? Pikošky? Nedávny škandál, trapas?

Škandál? Trapas? Ach jaj, ja som taká nezaujímavá pokiaľ ide o škandály a o trapasy...

A čo tak prezývka?

*smiech*2* Nieee, to nemôžem povedať lebo ma tak budú na chodbe oslovovať!

Tak aspoň prvé písmeno...

Nie, lebo potom by všetci usúdili, že ide o nejaký vulgarizmus! No takto, jedna z mojich prezýviek bola Trinity. To z toho filmu.

A vtipná príhoda s detstva? Spomienka? Dramatický okamžik?

Hehe, keď som bola malá, myslela som si, že keď oco s mamou idú do roboty, tak to je taká budova, v ktorej sú na zemi peniaze, každý dostane hrable, a koľko si nhrabú toľko si donesú!

zborový smiech

Ale písala som si denník, od siedmej triedy zhruba pravidelne až donedávna. Vycibriš si

Test: Si 31337 ||-||/-\><0|20|2 ?

Niektorí noobovia nám hardcore haxx0rom vôbec nerozumejú. Divia sa, že čo v našom texte robia čísla a podozrivé skratky a jemne nás upodozrievajú z dislexie alebo podobného blessingu. My pritom len šetríme čas a energiu tým, že sa vyjadrujeme jasne a úsporne. A snažíme sa rovnomerne ohmatávať gombíky na klávesnici a nepoužívať iba písmenká (aj tak sú prehypované). Ak chcete zistiť či ste obyčajný n00bique, alebo 5ki110r tak si spravte nasledujúci test. Ak ani len netušíte o čom to tu bľaboceme, tak si rovno dajte 0 bodov a pozrite si vyhodnotenie.

Čo znamená ak vám niekto napíše „lol“?

- A) Slangový výraz pre slovo lol (leňošiť si).
- B) Hra Warcraftu 3 jeden na jedného (1on1).
- C) Skratka od „laugh out loud“.

Lama je...

- A) Bezhrbá ľava.
- B) Škaredý kôň.
- C) Ten kto dal odpoveď a alebo b.

Všetko je na...

- A) ... hov... na nič.
- B) ... webe.
- C) ... www.wikipedia.org.

Čo je 1337 ?

- A) Rok začiatku Storočnej vojny medzi Anglickom a Francúzskom.
- B) Číslo, ktoré je odzadu (7331) prvočíslo.
- C) Iný výraz pre slovo „elite“.

Čo znamená výraz „Ph23|{u3n71y ||-||4s|<3d K00£st330nz“ ?

- A) Nevie, ale určite je to niečo z gréčtiny.
- B) „Dobrý deň, slečna Gertrúda“
- C) „Frequently asked questions“

7|-|0u 4|2+ +3/-/ |>\\n3d |\\o0|3!!!11oneeleven

- A) Súhlasím (v tvári zjavná panika).
- B) Ja na to dojdem, ja na to dojdem! *runs around in circles*
- C) 73h m4573r3r 5ha17 |o\\n u 500n...

Vyhodnotenie nájdete na strane 17

Šimon, kthxbye.

Unit 3		
1 Opposites		
1. death	-	live ✓
2. pro-	-	neob ?
3. hopeless	-	hopefull ✓
4. tolerance	-	intolerance ✓

Nie je hlas ako hlas

Prednádnom, keď ešte nikto ani len netušil že nejaký Dedlajn do Vianoc vyjde, ma napadla jedna zaujímavá vec. Presnejšie, ide o fenomén ktorý sa dá pozorovať už dlhšiu dobu – ide o demokraciu a hlasovacie právo.

Každý z nás si povie: štyridsať rokov totality ľuďom zmení názor, štyridsať rokov teroru ľudí naučí chcieť sa vyjadriť. Prednádnom sme tu mali (dlhoočakávané?) voľby do VÚC, s rekordnou účasťou 11%. Viete si to predstaviť? Napríklad tu v Bratislave sa rozhodlo ozvať len desivých 42 000 hlasov. Vo volebných miestnostiach sa štrikovalo, lúštili sa krížovky, panovala nuda. Prečo ľudia nešli voliť? Jedni hovoria že neprehľadnosťou koalícií, druhí zas vinia škaredé počasie, iní sa oháňajú všeobecnou nechutnosťou k politike. Disillusionment? Nech je to ako chce, katastrofálne výsledky veštia len jedno: o demokraciu nie je záujem.

Ako protiklad tu máme, ako inak, reality shows typu Vyvolení alebo Big Brother. Každý deň zaznamenávajú štúdia nespočetné množstvá SMS-esiek, či už s textom („Tony vyhras to buď chlap Luis si falosni chod domov Irena z Senkovic“), alebo len s hlasmi súťažiacim. Spomínaný fenomén je teda tento – voliť regionálny parlament ide jeden z desiatich, ale voliť hlavého Vyhúleného či kiego sa hrnú masy. Prečo, pýtal som sa sám seba, posielajú ľudia platené hlasy do televízie rôznym primitívom a bagáži, kým volebné miestnosti zívajú prázdnotou? Prečo bežní občania radšej platia, aby videli imbecilov v telke, ako by si mali uplatniť občianske právo a rozhodli smerovaní tohto štátu?

Odkaz pre všetkých, čo sa dočítali až sem: ak máte nad 18, určite choďte voliť pri najbližšej príležitosti. Je to vaša povinnosť, a bez jej vykonania nemáte akékoľvek právo sťažovať sa na politickú situáciu. My ostatní čo ešte 18 nemáme si musíme počkať, ale je taktiež našou povinnosťou apelovať na tých starších aby, obrazne povedané, nesedeli doma na zadku a nečumeli na Vyhonených ale išli voliť. Dúfam, že som sa nikoho nedotkol. Uvedomujem si, že je veľa rôznych dôvodov prečo sa človek volieb nemôže zúčastniť, od rodiny až po osobnú zaneprázdnenosť, ale cieľom môjho príspevku je oslovit' skupinu, ktorá sa na voľby do VÚC priam vykašľala.

Hm, dosť bolo vážnosti, aspoň zakončiť to môžem odľahčene. Každá minca má dve strany: naozaj chceme, aby sa diváci Big Brother vyjadrili v dnešnej politike?

rF

v prvom rade jazykovej schopnosti, tým, že dávaš svoje myšlienky na papier. Je to dobrý ventil, a tiež sa na tom dobre zasmieš keď to čítaš po mnohých rokoch.

*A ako je to s tou prezývkou teda? *smiech**

S ktorou teraz? Ja ich mám viacero...Tú jednu som povedala, Trinity, to skôr na Kláštorisku mi tak ľudia hovorili, čo ma nepoznali a mali pocit, že sa na ňu podobám. Doma mi hovoria Katrin, sestra to začala. A potom ešte svojho času to bola Pocahontas, ale k tomu sa nebudem vyjadrovať. *smiech*

Dobre, posledná otázka na uzavretie, aký je pre vás ešte životný cieľ? Kam ďalej, ak ďalej vôbec?

Nikdy som veľmi netúžila po kariére, také že zarábať strašné peniaze, to by som nebola v školstve. Ja som vždy snívala, že si založím rodinu, keďže sama som z veľkej rodiny... manžel, deti. A nechcem žiť v Bratislave lebo je moc hlučná a veľká. Nechcem tým povedať že Bratislavčania sú o niečo horší, skôr iní, samozrejme. Ja som vyrastala v malom meste a preto chcem, aby aj moja rodina bola v malom meste. Zatiaľ neplánujem založiť si rodinu, uvidíme, čo Pán Boh dá, či budú zvonit' zvonky... ale nie do hrobu! *smiech*.

Ďakujeme za rozhovor, škoda že sa nezместil celý!! Bolo by o to viac srandy, lenže komu sa chce platiť za ten papier?

Jeden svet nestačí

Jeden svet. Týka sa nás všetkých. Jeden svet. Každodenný boj o prežitie, boj o jedlo, vodu, strechu nad hlavou, oblečenie. Jeden svet. Každodenný boj s technológiami, depresiami, nabytkom. Dve perspektívy jedného sveta, ktoré sa rôznia svojimi kultúrami, národmi či prírodou.

Tá prvá, je známa hlavne na Čiernom kontinente, v Afrike. Krajiny zmietané občianskymi nepokojmi a nezmyselnými vládami „osudových“ mužov, civilizačnými chorobami, ako AIDS, malária, ebola či kľiatby ako detská úmrtnosť a hladomor. Ľudia nevidia svoju budúcnosť, žijú pre dnešok a s úľavou zabúdajú na včerajšok.

Perspektíva číslo dva, v nej žijeme, je to svet okolo nás. Možno to nie je také u nás, v našom malebnom Slovensku, ale krajiny trochu viac na Západ...Žijú tu ľudia, ktorí dúfajú vo svoju budúcnosť, užívajú si prítomnosť a spomínajú na minulosť.

Na GJH sa rozbieha projekt pod názvom Jeden Svet na školách, ktorý koordinuje Človek v ohrození. Ja, ako jeden z hŕstky organizačne citiacich ľudí, mám tu česť vidieť aj do útrob tohto pomaly rozbiehajúceho sa kolosu. Prvé dve premietanie máme za sebou, Detskí vojaci a hladujúci z Etiópie navštívili našu „už skoro prestavanú“ jedáleň v novembri a v decembri. Nesebecky priznávam, že boli veľmi vydarené, dokopy 100 ľudí sa zaujímalo o nie veľmi mediálne známe príbehy ľudí, ktorí žijú v prvej perspektíve. Bola som nadšená, keď vidím na tvárach gihákov, profákov a dokonca aj íbikov, či z inde prichodiacich ľudí, súcit, ľútosť, porozumenie a hlavne smäd po nájdení riešenia. Je tu opäť nádej, že ľudia sa zamyslia a možno, čo ja viem, začnú konať.

Čo na záver, hm, ak všetko pôjde ako doteraz, „ako po masle“, Znásanliví Neznásanliví, tolerantní netolerantní, kontrasty a harmónie budeme hľadať na premietaní v januári.

Viac sa dozviete na nástenke Jedného sveta. Apropo, ak ste si zvykli na naše plagáty na toaletách, dostali sme pokarhanie pánom všemocným /cosπ/, že školu hanobíme aj samotné myšlienky hlavné filmové. Na nástenkách je habakuku aj trošku miesta...

Chatka

Výroky

Motto: Ak existuje čo i len zrnko pochybnosti ohľadom existencie písomky, ktorá je na zajtra ohlásená, nemôžem si dovoliť podstúpiť to riziko, že sa na ňu naučím a ten test nakoniec nebude.

Matika

- Ty dievčina, prečo sa chichoceš? A smej sa, veď je streda ... či utorok. ... (bol pondelok)
- Ty si Repiar? No ja neviem o tom...
- Stačí, lebo túto rozprávku vám už nemôžem ďalej povedať!
- Vy ste už videli x ? Ja áno! Dobrý deň, ja som x , volám sa x .
- Chlapec! 3 hrušky, 4 jablká! Rovná sa to? Nie!
- 1000π sa otočím, hlava sa mi zatočí, a zastanem na nule.
- Peťo D: Vezmime si konkrétny prípad, napríklad n .
- Vy ste nevideli dva mlynčeky pod sebou? Tak si doma skúste. Dajte si makový mlynček ... (debata o tom, čo bude robiť druhý) viete čo, zmiešame ho s práškovým cukrom. $X + \text{cukor} = \text{rovná sa}$?
- Počujte, to nie je ako keď má niekto štvorku tak má už akože päťku, viete? To sme sa na ministerstve tak dohodli.
- Prosím vás, tomuto žiakovi ukazuje EKG motýľa.
- No kde je ten medveď? Medveď je 4 kilometre od horárne I. Ako je ďaleko? Tak sa dohodneme, medveď ide po diaľnici. Tu je bufet. Medveďa zbadali 4 kilometre od bufetu. No kde bol? (absolútna hodnota)
- To je orliak morský, môj živočích, ktorý letí, chce chytiť túto rybu, ale potom si povie hm, táto je nejaká malá, a teda sa otočí! (graf kvadratickej funkcie)
- To je dobré, to je dobré. Pokiaľ nie som kanárik, tak je dobre.
- (JM sa vráti z WC) K: Čo máš teraz?! Zotri mi tabuľu. Ehm, mám modré oko?
- Cez okno do školy? Čo si kura?
- Prednostne pôjdeš do ŠVL, vyhodíš krajného pidižvika, a povieš že tam máš právo robiť.
- Čudáci to boli, viete? S nikým sa nerozprávali, len sami s tou teóriou niekde...
- Poznám chlapa, ktorý nemá žiadnu školu ale má 20 miliónov. Len občas ho hľadajú policajti...
- Počujte, 15 rokov zvoní normálne, a za 2 mesiace mi to riaditeľka 2x zmenila! No ja som z toho hotový! Som z toho hotový! Som z toho hotový! ... No kedy zvoní?
- Ja som si tiež myslel, že som nenormálny. Ale som si povedal: „Nie Františku. Tam nejdeš!“ A ani som nešiel.

Slovenčina

- Maťa: Pani profesorka, poznáte výroky?
- **KK:** Nie! Nie! Matematike nerozumiem!
- Vám stačí podať pol nechta a už je tu oheň!
smiech
Robo, opováž sa to zapísať!
Robo: Nemusím, ja si to pamätám.
- Kontrafakt sú z Piešťan, LG je z Piešťan, aj ja som z Piešťan.
- Nemôžem vám všetko predstierať na tácke akože tu máš miláčik vezmi si koláčik!
- **KK:** Čo ty na ten referát, Fero?
Fedor: ???
KK: Ja ti hovorím Fero oddnes.
Fedor: Tak to sa prestaneme baviť akože.
- Ženy sa typicky vyjadrujú v hyperbolách, a ja som typický príklad ženy.

Fyzika

- (Robo L kreslí na tabuľu zemeguľu)
Fííí, počuj, Robo, nepi toľko!
- (Paper 2) Oni sú štedrí, oni ti dovoľia ciknúť si.
- Ach sakra, strácam vás, veď ja som včera nepila! No nič...

PE

- Tomáš: (1 Sk na zemi) Aha, rožok! A aký čerstvý!
- **H:** Aj by sme si vybrali hádzanú, ale sem na GJH chodia takí proti pohybu štepení. (názorná ukážka fyz. postihnutia)
Tomáš: eeeee (opakuje po p.profesorovi)
- **H:** Prosím ťa, toto nerob na verejnosti lebo na teba hodia sieť!
- (gól na floorbale) Ty kokso, to je level!

Ekonomia

- Robo L: To z matematického hľadiska nie je správne!
Kubo: Matfyz za dvere, poprosím!
- (bordel s papierovými vreckovkami)
Nehnevajte ma lebo to celé vysmrkám!
smiech
Dajte to sem! Prídite si preto na konci školského roka!
- Začínam centrálné plánovať známky.
- Julka: Ale ja nechcéém (odpovedať)
M: No poďte, normálne po vás túžim!
Maťo B: To znamená, že máte po nej dopyt.
- Fedor (neskoro): Prepáčte, nešli mi spoje.
M: Synaptické?
- **M:** Jasné všetkým?
Áno!
M: Aj spiacim?
Áno!
M: Dobre, ideme ďalej.
- Robo L: (frfle do Alberta pri tabuli)
Kubo: Lukáč, SDH!
- Vy si to hladkáte?
M: Nie, ja si to nehladkám.
- RF: Tu kolega komentoval isté vaše prednosti...
M: Hádám zadnosti, nie?
M: WTF? No čo už...